

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Landingsbanen, der i dag er 1.250 m, vil rent fysisk kunne forlænges med ca. 700 m ved opfyldning af terrænet i forlængelse af begge baneenderne. Det er imidlertid meget usikkert, om man vil få den fulde udnyttelse af en forlængelse; idet der på grund af de omliggende fjelde vil blive tale om stejlere indflyvningsvinkler, som ikke alle flytyper kan klare.

Endvidere vil det på grund af det stærkt nedadskrånende terræn ud for begge baneender måske ikke kunne lade sig gøre at placere indflyvningslysene så langt ude, som det anbefales i gældende internationale normer for flyvepladsers lyssystemer. I så fald må der regnes med et stigende antal forgæves aflyvninger i usigtbart vejr, en ulempe, som dog formentlig vil kunne afbødes i nogen grad ved benyttelse af en ny type elektronisk navigationsanlæg, som for tiden er under udvikling.

En præcis vurdering af muligheder og begrænsninger ved en baneforlængelse vil kun kunne foretages på grundlag af et konkret projektforslag og vil i øvrigt forudsætte omfattende tekniske og flyveoperationelle undersøgelser.

Uden et konkret projektforslag er det heller ikke muligt at udtale noget om udgifterne ved en baneforlængelse.

Det kan imidlertid oplyses, at den baneforlængelse på 150 m, som blev udført i 1979, kostede ca. 30 mill. kr. i den tids priser. En yderligere baneforlængelse vil blive forholdsmæssigt meget dyrere, fordi det skrånende terræn vil kræve langt større fyldmængder.

Spm. nr. S 920

Til *justitsministeren* (20/3 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»I tilfælde af en ikkeforsørgeres død ved trafikuheld ifalder forsikringsselskabet kun erstatningsansvar for så vidt angår begravelsesomkostninger og lignende. Vil ministeren overveje en ændring af forsikringsaftaleloven, således at forsikringsselskabet også forpligtes til at indfri lån, for hvilke tredjemand har kautioneret?«

Begrundelse

Sagen rejses foranlediget af en henvendelse fra en far til en 21-årig ung mand, som ikke var forsørger. Den unge mand var passager i en bil, der uheldigvis kørte galt, og den unge mand blev dræbt.

Førerens forsikringsselskab påtog sig forsikringsforpligtelserne, dvs. betalte begravelse m.m.

Da den unge mand ikke var forsørger, blev der ikke tale om yderligere erstatning.

Den unge mand havde dog et banklån, som hans far havde kautioneret for. Den unge mands far er syg og søger p.t. invalidepension. Så ud over den store sorg, det er at miste en søn, skal faderen nu betale 40.000 kr., som han i forvisning om, at den unge mand ville og kunne betale, har kautioneret for.

Forsikringsselskabet skulle efter det til mig oplyste have betalt banklånet, såfremt der ikke havde været en kautionist. Formentlig forekommer der kun få sager som denne, og det ville, ifald der ændres i loven, ikke økonomisk belaste forsikringsselskaberne mærkbart.

Svar (2/4 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter færdselslovens § 101 påhviler det den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, at erstatte skade, der forvoldes af køretøjet. Dette krav om erstatning skal ifølge loven være dækket af en ansvarsforsikring (lovpligtig ansvarsforsikring).

Det følger endvidere af lovens § 108, at forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for det erstatningsansvar, som påhviler den, der er ansvarlig for køretøjet.

I forbindelse med personskade antages det som et almindeligt princip i dansk erstatningsret, at alene den umiddelbart skaderamte kan kræve erstatning af skadevolderen, men derimod ikke andre personer, som kun indirekte lider et tab som følge af den pågældende skade. Dette indebærer f.eks., at den skadelidtes arbejdsgiver, der har måttet udbetale både sygeløn og vikarhjælp, eller den skadelidtes almindelige kreditorer ikke vil kunne få erstatning. Forsikringsselskabet ville således heller ikke i den situation, hvor tredjemand ikke havde kautioneret for gælden, kunne pålægges at indfri denne.